

Výlet k Juliáně

Juliána, mohlo by to být vlastně cokoliv, rozhledna, nějaká zřícenina, plovárna, socha či kamarádka. Ale, Marie nás pozvala tak jedeme, brzy se to dozvíme. Půjdeme pryč z Přední Kopaniny. Již ten název provokuje, kopanina, o fotbale to asi nebude, spíš to bude souviset nějak se zemědělstvím, s venkovem. Ano, kopanina se říkávalo poli, většinou ve svahu nebo v lese, které nešlo orat, ale obdělávalo se kopáním motykami a rýči. Asi proto za tím jedeme deset kilometrů z centra na severozápad Prahy.

Přední Kopanina, je to venkov na první pohled a přece tak úplně není. Je to totiž jedna z nejmenších městských částí Prahy.

Městská část Praha – Přední Kopanina P. 6. Zní to velkoryse, ale se svými sedmi stovkami obyvatel to žádné velkoměsto není. Hlavní důvod připojení ku Praze v roce 1990 bude asi jiný. Zdejší pozemky jsou v bezprostřední blízkosti mezinárodního letiště Praha – Ruzyně. Těžko by se hledalo lukrativnější místo. Kdysi samostatná obec má ale také svoji historii a bylo by škoda vypravit se hned k Juliáně a trochu se tady nerozhlédnout.

První písemné zmínky o Přední Kopanině se vztahují k roku 1285. V té době zde již stával dobrých 100 let kostel svaté Máří Magdaleny a vznikala tvrz s poplužním dvorem. Toliko písemné záznamy. Až 300 let na to je tady něco na co si lze dnes sáhnout. To jezuité v roce 1573 nechávají zaniknout tvrz a obnovují léty zanedbaný hospodářský dvůr. Ve druhé polovině 16. století vzniká tedy Jezuitský dvůr, který s různými úpravami tady stojí dodnes.

Na Přední Kopaninu jsme přijeli autobusem z Bořislavky. Je nás 17, na nejistou předpověď počasí docela slušný počet, prohlídku památných míst a potom cestu k Juliáně a k Horoměřicím a do Suchdola zdokumentovaly skvěle naše dámy – fotografky.

Na Bořislavce jsme zaplnili jeden z nejmenších městských autobusů a na Přední Kopaninu, na konečnou jsme přijeli téměř sami. Staré zemědělské objekty tady ostudu nedělají, ponechaly si původní ráz venkova. Není to, ale nějaký skanzen jsou většinou opravené a podniká se v nich.

Jezuitský dvůr a vjezdový portál, památka mnohokrát opravovaná, ale kamenný oblouk se znakem, to je kus původní historie, na kterou je ještě možné si sáhnout.

Historická fakta Přední Kopaniny si lze přečíst u vchodu do parku zdejších památek a vzpomínek.

Součástí parku je i památník obětí druhé světové války.

Vlastně nejstarší a nejvzácnější památkou je rotunda zasvěcená sv. Máří Magdaleně. Kdo že se o ni významně zasloužil? To nám říká pamětní deska u vchodu. Byl to Ferdinand Dobrotivý, císař rakouský, král uherský, král český. Historie o něm hovoří jako o člověku s velkým srdcem.

Vzácný inventář rotundy tvoří opukový reliéf ukřižování z 1. poloviny 17. století, obraz Klanění tří králů s postavami sv. Václava a sv. Ludmily od Josefa Helicha z roku 1861. Na hřbitově je i několik zajímavých starých náhrobků. U vchodu dřevěná zvonička a pěkné kolumbárium.

Historický park s jezuitským dvorem, rotundou sv. Máří Magdalény, a kaplí sv. Ludmily a Marty jsme si prohlédli a před vchodem do jezuitského dvora začíná žlutá turistická značka ke sv. Juliáně. Tam nás Marie povede. Pár stovek metrů venkovskou zástavbou (letopočty na některých staveních odkazují na 2. polovinu devatenáctého století) a jsme v lese.

Po levé ruce jsme minuli odbočku K Prelátům (Preláty malá osada pod lesem) a pokračujeme mimo cyklotrasu pěkně probouzejícím se lesem. Moc pěkná cesta a po chvíli je tu Juliána.

Svatá Juliána z Nikadémie. V dávných dobách (druhá pol. 17. stol.) tady prý stála dřevěná socha stejnojmenné světice. Barokní sochu křesťanské panny jak mečem probodává draka tehdy nechali zbudovat jezuité. Říká se, že ji roztržil blesk při prudké bouři. Ze sochy se dochovala jen hlava a ta je ve sbírkách Středočeského muzea v Rostokách. V létě roku 2020 se díky veřejné sbírce se sem na rozcestí opět vrátila. Sochu podle nákresů a originálu hlavy původní sochy vytvořil sochař Jiří Genzer

Jak se dostala sv. Juliána z daleké Nikadémie do lesa jen kousek nad Prahou. Zřejmě podle legendy, která praví, že je zde pochována Juliána – dcera okořského hradního pána rytíře Sukoráda s mlynářským synem Vnislavem. Oba milenci zde byli na útěku dostiženi a pro nerovnou lásku rytířem Sukorádem zabiti. Traduje se, že slib lásky zde učiněný má platnost přísahy.

Sv. Juliána není jen zajímavá socha ale téměř dokonalá a výborně značená turistická křižovatka s altánem k odpočinku a proti dešti. Nás nasměrovala k polní cestě do Horoměřic.

Úvozová polní cesta se pomalu mění na cestu mezi horoměřickými chatami a posléze místní zástavbou. Jsme na konci putování k Juliáně, jen kousek od stanice autobusu ještě rybníček s posezením pro znavené poutníky. Dobrá polovina turistek ale rozhodně znavená není a tak pokračují dál do Suchdola. Příjemné jarní počasí a probouzející se příroda, to byl krásný den pro naši turistickou vycházku.

27. dubna 2023. Přední Kopanina

Vycházku připravila Marie Kučerová, kronika Mirek fotografovaly Jiřina Žípková, Lydie Stoupová, Hana Mašková, Ivana Sklářová.

